

velse fra afdøde, skal der dog beregnes tillæg for manglende selvangivelse efter reglerne i § 171, idet man dog har gjort den naturlige begrænsning, at anvendelsen af disse regler her ikke skal kunne medføre et større efterkrav end efterbetaling med dobbelt beløb.

Med hensyn til arvingernes hæftelse stemmer reglerne i stk. 3 med den gældende bestemmelse, dog at denne sidste lader arvingerne hæfte i det omfang, hvori de har modtaget arv „eller arveforskud“. Forsåvidt bestemmelsen med arveforskud tænker på forskud på fremtidig arv, synes den at kunne have lidet rimelige konsekvenser, og da arveforskud i betydningen: a conto-udbetalinger på arv under et skifte, dækkes af udtrykket „arv“, har man i den foreslåede bestemmelse indskrænket sig til at bruge dette udtryk.

Reglen i stk. 5 svarer til den gældende bestemmelse.

Til § 207.

Bestemmelserne i denne paragraf vedrører efterkrav på for lidt erlagt kommuneskat og kirkeskat. Da reglerne om fastsættelse af eventuel bøde også for disse skatters vedkommende indeholdes i nærværende lov, jfr. §§ 201—204, har man fundet det praktisk også at optage reglerne vedrørende selve efterkravet her. Om pligten til at foretage efter-

betaling samt om hæftelsen for og inddrivelsen af efterkravet gælder ganske samme regler som for statsskattens vedkommende, jfr. de i bestemmelsen nævnte paragraffer. Medens det i 2. del af kommissionsbetænkningen (side 139) er foreslået, at opgørelsen af efterkrav på kommuneskat m. v., hvor der tillige foreligger grundlag for efterkrav på statsskat, skulle foretages af statsskatemyndighederne, har man bibeholdt den gældende ordning, hvorefter opgørelsen af kommuneskattekra- vet også i disse tilfælde foretages af de kommunale myndigheder. Denne ordning synes at burde foretrækkes, bl. a. fordi en anden ordning ville være uheldig i tilfælde, hvor en efterbetalings- sag — hvad der meget ofte ville være tilfældet — vil omfatte skatteår, for hvilke de nu gældende regler kommer til anvendelse, og skatteår, for hvilke dette ikke er tilfældet. Det er imidlertid som en naturlig regel foreslået, at beregningen af den for lidt erlagte kommuneskat, hvor der tillige foreligger sag om efterbetaling af statsskat, skal ske på grundlag af de indkomster, der læg- ges til grund i denne sidste.

Til § 208.

Reglen betegner en udbygning af den almindelige hjemmel til lempelse, jfr. § 235.